

Djoser Reis Ecuador

25 augustus – 17 september 2001

Geschreven door de deelnemers aan de reis

Zaterdag 25 augustus

Over deze eerste dag kan ik kort zijn: die was kort! Het vliegtuig zou vertrekken om 23.55u en zelfs die 5 minuten hebben we niet meegemaakt.

Sven

Zondag 26 augustus

Na een lange vlucht, met een tussenlanding op Curaçao, kwamen we aan in Ecuador. Een tweede tussenlanding verviel i.v.m. activiteit van de vulkaan nabij Guayaquil. Daardoor was de zondag een volle dag. Raar hoor, om een uur of negen aankomen met een biologische klok die op “zullen we dan maar gaan slapen staat”. Maar na een uitleg over allerlei saaie aangelegenheden en een cocktail konden we Quito bekijken: broodje eten, naar huis bellen/mailen en Parc Carolina. En zelfs nog tijd voor een bezoek aan het Mitad del Mundo, naar later zou blijken, een onjuist gelokaliseerd monument voor de Evenaar. Wat is het toch lastig om foto's te maken, zonder ongewenste figuranten erop! Na terugkomst en diner, wilden we nog maar één ding: slapen!

Sven

Maandag 27 augustus

Een nacht lekker geslapen en een goed ontbijt met verse sap, op weg naar Tena. Onderweg gestopt op het hoogste punt dat we die dag zouden bereiken: 4200m. Even de bus uit om de buitentemperatuur te voelen. Hoe koud het op 4200m was, hoe warm de thermale baden waren. Midden tussen de bergen in een warm bad is echt het begin van de vakantie. Na een uurtje iedereen gerimpeld en uitgebadderd terug de bus in voor het vervolg naar Tena. Tussenstop bij Gina voor haar lekkere forel. Verder gereden over een slechte weg, maar een mooie omgeving, waarna we aankwamen bij de hutten. Even de bagage kwijt en daarna gezellig wat drinken. Een hoogtepunt was ook dat m'n vingers werden afgezogen door een capibara (?) (een groot uitgevallen marmot). Maar ja, wat ze zeggen is waar: een mooie vrouw heb je niet voor jezelf.... er zijn die avond heel wat vingers afgezogen. Na een spelletje Party & co lekker naar bed met op de achtergrond de oerwoudgeluiden.

Mathijs

Dinsdag 28 augustus

Vannacht heerlijk geslapen in onze luxe boomhut met marmeren badkamer. Vandaag gaan we ons opmaken voor de jungle. Hiervoor moeten we 1 rugzak meenemen met beperkte inhoud; de rest van de bagage blijft achter in Tena. Na het inslaan van extra water, zoutjes en fruit gaan we op weg naar de Yacuma Lodge bij Santa Rosa. Onderweg naar de lodge begint de survival, in ieder geval voor Raphaël, we krijgen een leuke band. Dankzij de deskundigheid van onze chauffeur kunnen we weer snel op weg. In Santa Rosa aangekomen liggen de kano's al klaar: helaas kunnen we niet de gehele route met de kano afleggen vanwege de lage waterstand. Gedeeltelijk per kano en gedeeltelijk per voet leggen we de afstand af en komen we bezweet en met natte voeten aan bij de Yacuma Lodge waar we onze “cabana” mogen uitzoeken en direct mogen aanschuiven voor een voedzame lunch. Daarna volgde een bezoek aan een familie waar hun leefwijze werd uitgelegd. Na een partijtje voetbal Ecuador-Holland (2-0, Hollanders houden niet van vriendschappelijke

wedstrijden) vervolgden we onze weg terug naar onze junglehutten voor een diner, een glas canelaso bij het vuur en een welverdiende nachtrust in deze schitterende natuur.

Patrick

Woensdag 29 augustus

Vanmorgen rond een uurtje of 7 opgestaan en na een ijskoude douche (de temperatuur van het rivierwater is waarschijnlijk hoger) en een prima ontbijt, werden we door 'el oso' (de beer) rondgeleid over het terrein bij 'onze' hutten en werden de verschillende planten en bomen beschreven en werd er uitgelegd waarvoor ze werden gebruikt. Ze worden in ieder geval allemaal gebruikt voor cabana, jungle en keukenkwaaltjes. Daarna de jungle in en onderweg veelvuldig gestopt en uitleg over de flora gekregen. Aangezien de beer goed was in hetzelfde verhaal op drie verschillende wijzen te vertellen, was het voor Betty niet altijd even makkelijk het oso verhaal te vertalen. Na de lunch werd de groep gesplitst en ging het grootste deel van de groep voor de korte tocht van ca. 5 uur en de echte fanatiekelingen gingen nog dieper de jungle in. Bij terugkomst eerst een soepje gegeten en daarna gingen een aantal goud zoeken even verderop. Dit was erg leuk, maar ook vrij zwaar. Daarna kwamen 'de vijf' moe maar voldaan terug van hun tocht en werd er een wedstrijdje serbatana (met een lange pijp plus pijltjes schieten op een vrucht à la Wilhelm Tell maar dan anders) gehouden. Toen klonk de misthoorn en konden we aan tafel. Later nog vuurtje gestookt, maar met behulp van een echte man uit de ciudad begon het pas goed te fikken en toen was het min of meer bedtijd.....

Jacqueline

Donderdag 30 augustus

Een lange reisdag. 's Ochtends al vroeg op en ontbeten (half 7), want we kunnen ons junglekamp helemaal niet meer per boot verlaten. Zag het er eerst naar uit dat in ieder geval de bagage mee kon liften per boot, uiteindelijk bleken dat alleen de schoenen en Jos te zijn die gelukkig weer een stuk opgeknapt was. We werden door 2 lokale indianenmeisjes door het bos naar de oversteekplaats gebracht waar we alsnog per kano overgezet werden. De boswandeling was achteraf erg mooi en we konden nog even genieten van de prachtige natuur. Ook in Ecuador verdwijnt het tropisch regenwoud in rap tempo om plaats te maken voor bananen- en koffieplantages en de bewijzen daarvan waren onderweg duidelijk te zien. De bus stond klaar om ons eerst naar Tena te brengen waar we de bagage op moesten halen. Dit stond dus gewoon in de woonkamer van de mensen van de lodge van 2 dagen geleden. Ze wonen dus gewoon in de stad en gaan alleen naar het hutjescomplex als er gasten zijn. En wij maar denken dat die mensen daar woonden. Over een zeer hobbelige weg kwamen we bij de lunchplaats, waar we een houtsnijderij hebben bezocht waar ze heel licht hout bewerken, balsa genaamd. In de werkplaats werden papegaaien en schildpadden uitgesneden, gebrand en in zeer bonte kleuren geschilderd en beneden in de winkel verkocht. Na de lunch nog een paar uurtjes gereden richting Banos waar een heerlijk hotel met warme douches ons stonden op te wachten. Wat kun je toch aan een warme douche toe zijn.

Helma

Vrijdag 31 augustus

Enjoying our beds so much after the jungle bunks, we took advantage of the sleep in in Banos. Some of us were happy to relax and wander around the town and others, more physical, took up mountain biking, tracking up the hill side to see the views of Banos and volcano Tungurahua (5016m) which was unfortunately decked in clouds. Horse riding was also the other activity enjoyed. A visit in town included tasting the sugar cane toffee, although seeing how it was being stretched with local hands I did hesitate in trying it. However a butchery in the food market was almost enough to regret ordering beef for dinner that night. Those cooked cow heads were not a

pleasant sight! Then the cooked guinea pigs (cavia's) was worth a foto but also wondering if I was gay enough to taste one tonight. Visited the basilica (santuario de nuestra senora de agua santa 'virgin of the holy water'). This senora was credited with several miracles in the Banos area. Large paintings inside the basilica depict some of these miracles, where people who were in dire straits yelled out her name were saved from that by fire or falling to their deaths in ravines! Dinner that night produced the awaited cooked cavia. The consensus was that they didn't taste that good, not much meat, tasted like liver. Dinner over with, those who survived the activities of the day (and the very short sleep from previous night) were back out visiting the Banos night spots.

Adios,
Joanne

Zaterdag 1 september

Om half 9 vertrek naar Rio Bamba. Allereerst de veemarkt bezocht in Pelileo. Allemaal koeien, varkens en schapen die daar verhandeld worden. Een hoop gegil van de varkens die dan de veewagens weer in moesten. Ook prachtig de kleding van de plaatselijke bevolking. Daarna bezochten we nog een klein marktje in Salasaca. Verschillende van onze groep kochten daar truien en mutsen e.d... Vervolgens naar ons overnachtingshotel waar we vast onze bagage kwijt konden i.v.m. onze trip naar de vulkaan Chimborazo van 6310m. Onze bus reed tot 4800m. Daarna gingen we op pad naar 5000m. Voor de meesten was dit toch erg zwaar, maar de hele groep heeft het gehaald. Prachtige omgeving, het leek wel een maanlandschap. Daarna zijn we weer terug gereden naar ons hotel "La Andaluza" waar we om 18.30u aankwamen. Om 20.00u hadden we diner met live optreden van een "Andes orkestje". Daarna vroeg naar bed want we moeten vroeg op voor de treintocht.

Bob

Zondag 2 september

Het lijkt een groot contrast, het armoedig uitziende dorpje Huigra en het luxe hotel tegen de berghelling waar we overnachten. Beneden in het dorpje schamelige winkeltjes en bouwvallige huisjes. Een stationnetje dat eruit ziet alsof er nooit meer een trein zal komen. Een vrolijk knorrend varken op een basketbalveld, maar toch lijken de bewoners gelukkig en tevreden met wat ze hebben. Trots zijn ze op hun dorp, vooral als ze zich uitleven met het volleybalspel op een pleintje in het knusse dorpje. Op de ene berghelling een groot – en 's avonds verlicht - Maria beeld dat waakt over het dorp. Op de andere berghelling het luxe hotelcomplex met zwembad waar we vannacht logeren. Aan de rand van het zwembad overpeins ik nog eens de belevenissen van vandaag. De dag begon voor ons erg vroeg. We zagen de zon opkomen vanaf het dak van een trein, of beter gezegd vanaf het dak van een stilstaande wagon. Als je je dan bedenkt dat het hier om ongeveer 6.00u licht wordt, en als je dan ook nog weet dat we nog een aardig stukje moesten rijden om op het station van Rio Bamba te moeten komen, dan weet je dat we dus heel vroeg uit het hotel moesten vertrekken. Een toeristische rit op het dak van de goederenwagens van de trein van Rio Bamba naar Alausi is vandaag het doel. Het wordt al snel druk op het station bij het aanbreken van de dag. Met rangeren wordt er een treintje samengesteld van 3 goederenwagens en 3 personenrijtuigen, getrokken door een diesellocomotief. Omdat ik last van hoogtevrees heb en de klim met het smalle laddertje naar het overvolle dak niet zie zitten, kies ik voor een plaats binnen in een rijtuig. Gezellig tussen de plaatselijke bevolking. Veel families die een dagje uit zijn. Voor hen kost de rit USD 1,50. Voor ons, buitenlanders, USD 15,00. De rest van de groep zit op het dak van een goederenwagon in de verwachting van een subliem uitzicht. Eigenlijk ben ik helemaal niet ontevreden met mijn plaats binnen in. Ik zie dezelfde omgeving en zit comfortabeler. Stipt om 7.00u klinkt de fluit en zet de trein zich in beweging. Een gevarieerd landschap trekt voorbij, terwijl de trein met een gemoedelijke snelheid van 30-40 km per uur voort dendert. Links en rechts zien we begroeide berghellingen, steile ravijnen en kronkelende snelstromende riviertjes. In de trein proberen

verkopers van snoep, bananen en broodjes een paar dollars te verdienen. Bij een wat langere stop in Guamote nodigt de hoofdconductor de spaarzame toeristen in de rijtuigen uit voor een plaats voor in de locomotief. Zo komt het dus dat ik de rit van Guamote naar Alausi voorin de locomotief meemaak. Kijkend door de voorruit zie je de smalle en slecht onderhouden spoorrails voor je uit kronkelen. Dan pas valt op hoe het spoor rakelings langs de rotswanden is aangelegd. Het heeft een hoog pretpark gehalte en het lijkt net op een attractie in een Disneypark. De machinist babbelt in rap Spaans met de andere passagier voor op de bok en wijst onderwijl nog wat plantjes aan onderweg. Veel te vroeg is de rit in deze attractie afgelopen en in Alausi stappen we met de hele groep uit en af. De bus staat klaar op het station. Omdat Betty vandaag een beetje ziek is, telt chauffeur Raphaël vandaag de koppen. Voordat we definitief op weg gaan naar het hotel in Huigra, maken we nog een extra omweggetje naar een wegrestaurant. Na een wandeling door het dorpje Huigra blijft er nog voldoende tijd over voor het schrijven van dit verslag. In het restaurant bij het hotel staat de tafel met 22 stoelen al weer gedekt.

Piet

Maandag 3 september

De ochtend begon niet verkeerd met een ontbijt in de tuin van het hotel. De zon was toen nog overvloedig aanwezig, maar de rest van de dag helaas niet meer. Bij het tellen van alle koppen, bleek helaas de ziekenboeg nog behoorlijk vol. Bob was echter niet ziek maar had een persoonlijke boycot ingesteld vanwege de idiote houding van de hoteleigenaar. Vandaag stond een bezoek aan Ingapirca op het programma. Ingapirca is het restant van een Inca tempel. Na een bezoek aan het museum met uitleg over de Inca's, de Canari's etc. volgde de lunch. Vanwege de veiligheidsoverwegingen (darmstoornissen) is er gekozen voor een ietwat luxere eetgelegenheid. Dit bleek geen geweldige keuze, met de bediening ging al van alles mis, maar tegen de afspraak in ging men de prijzen nog verhogen ook. Dit werd niet gepikt en er werd besloten de originele prijzen aan te houden. Een andere bijkomstigheid was dat het restaurant vol met Duitse toeristen zat. Wij als Nederlanders kunnen het dan echter niet laten om enkele 'Duitse kreten' te produceren. Na de lunch gingen we op weg naar Cuenca. Na 5 minuten werd al de eerste fotostop ingelast voor 10 leuke biggetjes. Nog geen minuut later moest er weer gestopt worden voor het absolute hoogtepunt van de dag. Iemand had namelijk de was aan de lijn hangen. Enkele reisgenoten hebben wel heel veel oog voor detail. Na naar boven te zijn geklommen moest er echter voor dit 'unieke verschijnsel' USD 1,00 betaald worden (voor de foto en terecht). Na opnieuw op weg gegaan te zijn konden enkele het niet laten om bij de volgende waslijn een luidruchtig stopverzoek in te dienen (zo 'n mooie was kon je toch niet voorbij laten gaan). Alvorens naar het hotel te gaan is er nog een bezoek gebracht aan een fabriek waar de beroemde Panama hoed wordt geproduceerd. 's Avonds deed onze reizende reporter Han (Henk) van der Meijden na dik een week zijn verslag. De vraag blijft natuurlijk of dit verslag enige waarheid bevat. Hiermee sluit ik deze enerverende dag af.

Hans

Dinsdag 4 september

Eindelijk een rustdag (het blijft toch vakantie) en geprobeerd om van het geld af te komen. 's Middags genoten van het Spaanstalige A-team, 's avonds om 19.00u naar een pizzeria* en daarna gaan we de stad onveilig maken.

* De pizzeria's in de stad bleken allemaal gesloten te zijn, dus we hebben lekker gegeten in een Mexicaans restaurantje.

Erwin

Woensdag 5 september

Vandaag was het een mooie dag om te gaan wandelen (niet). 's Ochtends om 8.00u bij de receptie verzamelen om daarna per bus in het Lascajus gebied te gaan vertoeven. Na een lekker ontbijtje in

een plaatselijk restaurantje gingen wij de paden op. Het was een onwijs mooi gebied op grote hoogte met veel mooie vergezichten en geneeskrachtige plantjes, het was alleen jammer dat de gevoelstemperatuur zich rond het vriespunt bevond. Na een tocht (die achteraf toch wel de moeite was) van 3 uur hebben we geluncht in hetzelfde plaatselijke tentje. Paniek brak uit toen HdW lijkleek op stond en bijna ter aarde stortte. Gelukkig was het een duidelijk geval van aanstelleritis. 's Middags wederom tijd gehad om te winkelen of uit te rusten en 's avonds voetbal gekeken (0-0). Dit was het einde van een enerverende dag.

Erwin

Donderdag 6 september

De dag begint vroeg met om 7.00 uur een ontbijt in het hotel. Het lijkt wel of men er niet op voorbereid was. Met een half uur vertraging vertrekken we richting Puerto Lopez. De tocht gaat over hoge bergen en diepe dalen, maar het dieptepunt komt later op de dag. De lunch gebruiken we op een mooie locatie: op een mooi stuk privé terrein. Op het gras gezeten worden de broodjes en vruchten genuttigd. Na de lunch overhandigen we het "nummerbord" aan Raphaël. De tekst BOEFJE (bandito) is hem op het lijf geschreven. Dit blijkt wel weer als hij met een gangetje over een verkeersdrempel rijdt en vervolgens een blik in de achteruitkijkspiegel werpt om te kijken of iedereen nog op z'n plaats zit. Dan slaat het noodlot toe. We blijken een lekke achterband te hebben en dan nog wel de binnenste. We krijgen een korte workshop band plakken. Het principe is hetzelfde als het plakken van een fietsband. De band eraf, de lichten gebruiken, de binnenband eruit en in een bak water houden. Vervolgens het gaatje plakken en alles weer in omgekeerde volgorde uitvoeren totdat de band weer onder de bus zit. Het is al donker als we aankomen in ons hotel. De kamers worden verdeeld en om 20.00u gaan we een diner gebruiken. Na het eten nog een korte wandeling over het strand en dan terug naar het hotel. Het is inmiddels 23.00u en het licht gaat letterlijk en figuurlijk uit.

Han

Vrijdag 7 september

Om 9.00u zijn we lopend vanuit het hotel vertrokken naar het strand waar we op de boot 'El Pacifico` zijn gestapt. M.u.v. Mathijs, Albertine, Sven, Grad en Bob, omdat zij naar de Galapagos-eilanden gaan. Voordat we op de boot stapten moesten we onze schoenen uit doen en op de boot kregen we allemaal een zwemvest aan (m.u.v. de bemanning... 'tja verschil moet er zijn). Onze verwachtingen van deze trip zijn hoog gespannen, want er zijn ons walvissen en dolfijnen beloofd. Bijna niet voor te stellen, maar de 2 gidsen aan boord verzekerden ons dat we ze zullen gaan zien (99,9% kans). In de maanden juli, augustus en september zitten hier veel walvissen en dolfijnen om jongen te baren. Zonder dat we het wisten in de juiste periode de reis geboekt (bofkonten). De boot raasde met een enorme snelheid weg, op weg naar Isla de la Plata. Sommige hadden van te voren een pilletje tegen zeeziekte ingenomen, maar de dosis was niet voor iedereen afdoende. Hans moest al gauw z'n ontbijtje over boord lozen. En dan..... ineens totaal onverwacht Oooooo, moet je kijken.... Op slechts enkele meters van onze boot een enorme walvis, waarvan we de rug zagen. Prachtig om te zien. Haast een beetje onwerkelijk. Maar we kregen meer te zien. Een groepje dolfijnen die uit het water omhoog kwamen. En walvissen, waarvan de staart en vin boven het water uitstaken en die heen en weer gingen net alsof ze ons gedag zeiden. Op het eiland aangekomen (na 2,5u varen inclusief walvissen/dolfijnen spotten) zagen we een zeeleeuw liggen. Na eerst nog iets gedronken en gegeten te hebben, zijn we aan de wandeling over het eiland begonnen. 't Is er vrij dor, vanwege de wintertijd. Tijdens de wandeling veel vogels gezien m.n. Jan-van-Gents met hun lichtblauwe voetjes, maar albatrossen, pelikanen, salamanders en zelfs een slang. Na 3 uur weer terug op de boot en een heerlijke lunch genoten (ananas, watermeloen en sandwiches tonijn/kaas). Er kon gesnorkeld worden, maar iedereen vond het daarvoor te koud. Door stukjes brood in het water te gooien kregen we de vissen toch te zien (handig toch!); prachtig

van kleur –zwart met oranje en aquablauw. De terugreis op de boot verliep een stuk ‘wilder’. Het water was ruiger geworden, de boot klotste erover (misselijkheid alom Suzanne & Joyce). Regelmatig werd er water de boot in gelanceerd. Vooral degenen die achter op het dek zaten hadden weinig droog meer, maar dat mocht de pret niet drukken. ‘It’s raining men.....’ werd er gezongen. Ook tijdens de terugreis walvissen gespot. ‘t Blijft fascinerend om te zien. Rond 18.00u de voeten weer aan vaste wal gezet én een onvergetelijke ervaring rijker!

Margreet

Zaterdag 8 september

Vandaag hadden we een rustdag in Puerto Lopez. Nadat we allemaal hadden uitgeslapen vertrokken we even na half elf met de bus richting Parque Nacional de Machalilla. Daar aangekomen kon je er voor kiezen de weg naar het strand te lopen of lekker in de bus te blijven zitten en hopen dat Raphaël zo lief is en je bij het strand wil afzetten. Ik heb zelf voor het wandelen gekozen en er waren ook nog een paar mannelijke groepsleden die zo’n wandeling wel zagen zitten. Zo ging ik op weg met Han, Grad, Piet, Bob en Mathijs. Han was gedurende deze wandeltocht de koploper en Mathijs de hekkensluis. Nadat wij de kustlijn bereikt hadden, kregen wij er nog één wandelgenoot bij (een hond). Even voorbij de ontmoetingsplek met de hond kwamen wij aan bij een T-splitsing. Rechts ging naar het strand en links was vermoedelijk het vervolg van het wandelpad. De meerderheid stemde toe, we zouden proberen via het strand te lopen. Na een pit-stop op het strand (wat rotsen beklommen, schelpen gezocht en de hond brood gevoerd) besloten we dat we over het strand niet ver zouden komen en toch het wandelpad zouden moeten vervolgen. Piet blij want die zag het strand gebeuren allemaal niet zo zitten. Zo vervolgden wij onze weg met een nieuwe koploper Piet en Mathijs bleef onze hekkensluis. Opnieuw aangekomen bij de T-splitsing en ditmaal voor links gekozen te hebben, bracht Piet ons bij een afgrond. Wij toch weer terug naar het strand met een nieuwe opstelling. Han werd weer benoemd tot koploper (dit beviel tot nog toe goed) en Piet werd onze nieuwe hekkensluis..... Nadat wij onze weg vervolgd hadden over het strand en een rotspartij beklommen te hebben, kwamen wij toch weer op een wandelpad. Nadat wij de finish bereikt hadden (het bewuste strand waar de rest van de groepsleden ons relaxt en zonnebadend onthaalden) konden wij relaxen, zwemmen enz. Op het strand hebben wij met zijn allen nog een borrel gedronken op de verjaardag van Helma. Nadat wij door Raphaël weer thuis waren gebracht (hotel Pacifico) was er een soort van vergadering op de eerste verdieping bij de kamers 111 en 113. Voor de klok van vijf hoorde ik daar wat schunnige taal voorbij komen en werden er blote mannenlijven ingesmeerd door Jacqueline. Om 20.00u is er een BBQ op het strand en vieren wij met zijn allen de verjaardagen van Helma en Rachel en nemen wij afscheid van Puerto Lopez, want morgenochtend trekken wij verder naar Santo Domingo.

Joyce

Vervolg zaterdag 8 september

Om nog even verder uit te weiden over de barbecue: het was allemaal heel goed geregeld. De mensen van het hotel hadden salades gemaakt, vispies, kip en vis. Als welkomstdrankje was er de fameuze capaninja (?), een Braziliaans goedje met ijs, limoen en Tequilla. De jarige jobs kregen een mooie taart met kaarsjes en hun naam erop. Helaas is kaarsjes laten branden op het strand geen gemakkelijke opgave. Beide dames kregen ook 2 zilveren armbandjes, ambachtelijk vervaardigd in Ecuador en een soort Pino met snoep erin. Door aan een touwtje te trekken ging er een knal af en kwam het snoep naar beneden vallen. Vooral de kinderen van de hoteleigenaren vonden het prachtig. Trouwens het hele dorp leek wel uitgelopen om de verrichtingen van die gekke gringos op het strand gade te slaan. De spelletjes die we gedaan hebben, waren dan ook van hoog niveau: stoelendans, bezemdans en limbodans. Wel erg leuk, vooral de salsa les van 2 dames van het hotel. Het was jammer dat een aantal mensen het feest niet konden meemaken door ziekte, maar

dat schijnt er een beetje bij te horen in dit land. Na het eten, spelletjes en dansen hebben we nog tot een uur of 12 bij het kampvuur gezeten.

Suzanne

Zondag 9 september

Vandaag was een dagje in de bus. We zijn vroeg vertrokken, rond een uur of 8. Helaas weer een aantal mensen ziek, zwak en misselijk. Voor het middageten, hebben we een bordje kippensoep gegeten en medicinale thee gedronken. Aangekomen in Santo Domingo bleken de huisjes nog niet klaar. We hebben een uurtje zitten wachten. Gelukkig hebben Bob en Hans voor de Cuba Libra's gezorgd, dus dat was nog wel uit te houden.

Suzanne

Vervolg zondag 9 september

Toen eindelijk de kamers klaar waren, gingen we van blijheid al springend over de loopbrug (sorry Piet!). Op de kamers bleken we er wat "vrienden" bij te hebben (vlooiën, muggen, mieren etc.) maar dat mocht de pret niet drukken. Het avondeten verliep soepel, alhoewel Bob zijn visgerecht toch wel wat naar vlees met kaas smaakte. Na het eten nog een partijtje Party & co gespeeld dat uiteindelijk door "The Golden Team" glansrijk gewonnen werd. De spelletjesavond werd afgesloten met poolen en tafeltennissen (wist je trouwens dat pingpongballetjes goed branden ?) waarna we in onze (inmiddels schone) kamers in slaap vielen.

Rachel

Maandag 10 september

Voor vanochtend stond het raften op het programma. Het grootste deel van de groep kon tot 14.00u uitslapen, wandelen en relaxen. Sven, Albertine, Suzanne en ik zaten om 8.45u, voorzien van badkleding, zonnebrand en Jezus slippers in de bus op weg naar "The wild river". Bij de ontmoetingsplek aangekomen bleek dat de raft boys onze reservering doodleuk geannuleerd hadden. Niks raften dus. Dan maar weer terug naar het hotel, waar we net op tijd waren om ons aan te sluiten voor de wandeling. Ook deze excursie bleek een hoog fake gehalte te hebben: de gids liet ons eerst een gammal bruggetje over survivalen om vervolgens een droge waterval te laten zien. Gracias señor! Dan maar de bus in op weg naar Quito. Een 4 uur durende reis over kronkelende wegen door rustige bergen. We moesten immers weer klimmen naar 2850m. Rond 17.00u kwamen we in hotel Fuente de Piedra aan waar de meesten gelijk weer hun vertrouwde kamer van de eerste nacht in gebruik namen. Heerlijk: een schone wc en een warme douche! De meerderheid van de groep koos voor het eten bij de Thai wat uiteindelijk een zeer goede keuze bleek te zijn. Super lekker eten en daardoor met stip op nummer één. Bij een ander tentje nog even een koffie met afzakkertje gedronken. Nadat we uitgebreid de veiligheidsvoorschriften voor onze gevaarlijke trip van morgen hadden besproken, konden we tevreden gaan slapen.

Rachel

Dinsdag 11 september

Na het ontbijt en het nieuws van de ramp in de VS vertrokken we om 10.00u lopend naar de trolleybus halte Santa Clara voor de trolley richting het oude centrum van Quito. Voorzien van alle goede veiligheidstips van Betty op naar het eerste reisdoel: de basiliek. Een groot indrukwekkend gebouw wat al van ver te zien was. De 2^e verdieping bood het uitzicht van binnen op de kerk en het glas in lood, wat hier en daar was gesneuveld. Verder naar de top via smalle en zeer steile trappetjes, maar het uitzicht was zeer de moeite waard; o.a. op het beeld van de maagd van Quito, 2 kerktorens en de stad Quito. Vervolgens op weg naar de kerk van San Augustin, waar in het naastgelegen klooster op 10 augustus 1809 de 1^e onafhankelijkheidsverklaring van Ecuador werd getekend. Daarna door de smalle klinkerstraten met mooie gevels naar het Plaza de la Independencia

(onafhankelijkheidsplein). De ingang werd bewaakt door 2 wachters in 19^e eeuwse uniformen. We mochten alleen de binnenplaats bekijken. De kathedraal hebben we overgeslagen, maar wel het kapelletje bezocht (Iglesia de El Sagrario) wat bij de kathedraal hoort en nu als kerkje dienst doet. Hier waren ze met een mis bezig, zeer indrukwekkend. Toen op naar wat ze noemen de mooiste kerk van Latijns Amerika: de Iglesia La Compania. We hadden geluk want we konden de kerk bezoeken, deze wordt namelijk gerestaureerd. De kerk schittert van bladgoud en van de gids kregen we een korte uitleg over o.a. de schilderijen, het altaar en de symmetrie. Via een paadje langs de kerk mochten we veiligheidshalve onze weg voortzetten richting het laatste reisdoel: Plaza de San Francisco met de gelijknamige kerk. Dit is de oudste kerk (barok) van Zuid-Amerika. Wederom een mooie kerk en de man die voor in de kerkbanken een lied zong maakte het heel speciaal. Vanaf het Santo Domingo plein de trolley teruggenomen richting hotel, waar een aantal naar het USD 1,00 tentje gingen voor de lunch. De rest van de middag was vrij en Jos en ik hebben lekker geluncht, wat door de straten gescharreld en wat geshopped. 's Avonds heeft een deel van de groep bij een Argentijn gegeten, wij hebben gesmuld bij het eettentje van de 1^e avond, boven El Maple. Om 18.00u werd er een groepsles Salsa dansen gegeven voor de liefhebbers. Weer een dag voorbij.
Jessica

Woensdag 12 september

Het is 5.58u wanneer Jes en ik al het daglicht zien. Nog eventjes. Maar 17 minuten later is het zover: opstaan. Bij het ontbijt bekijk ik even de verschrikkelijke foto's van de ramp van gisteren. Ondertussen kan ook dit hotel het niet aan wanneer te veel mensen in één keer ontbijten. Geen wonder dat het economisch ook niet goed gaat wanneer op kleinschalig niveau zaken al niet.... Enfin. Het schijnt buiten koud te zijn, want iedere Ecuadoriaan is ingepakt met kleding alsof een Elfstedenwinter in aantocht is. Vandaag weer een tocht naar één van de toppen: Cotapaxi. Net buiten Quito is de besneeuwde punt goed zichtbaar. Onderweg zie ik Sven al grijs wegtrekken. Een zieke in de groep is één van de constanten tijdens deze reis. Helaas voor Sven krijgt hij het vandaag voor de kiezen. Bij het hotel houdt hij zich goed, maar wat zal hij blij zijn geweest een bed te hebben gevoeld. De weg naar de Cotapaxi slingert door een landschap dat steeds kaler wordt. Toch zijn er mooie planten te zien. Ze groeien recht omhoog en de stelen staan ver uit elkaar. Net alsof ze zoveel mogelijk zuurstof willen pakken. Ik ben benieuwd of ik weer steken van de zijkanten van mijn schedel zal voelen. Ook of mijn longen om lucht vragen terwijl ze volgezogen zijn. Niets van dit alles. Natuurlijk het hart bonkt en ik hijg, maar niet alsof mijn keel deels stevig wordt dichtgeknepen. Het pad is soms bedekt met flinke pakken sneeuw. De zon daarbij maakt dat de ogen zich samenknijpen en de rits van de fleece trui omlaag gaat. Even later wolken en een koude wind. Rits onhoog, muts op, op 4800m hoogte volgt de beloning: een stempel. De bus is goed zichtbaar zo van de besneeuwde top die echter 1 kilometer hoger ligt. En daar sta je dan met je 1 meter 90. Nietig, niks, maar wel groots voel ik me in deze prachtige weidse omgeving!
Jos

Donderdag 13 september

Vanmorgen later (zo gaat het meestal) vertrokken dan gepland, maar dat kwam dan ook door het fantastische ontbijt. We zijn op weg naar Otavalo met een tussenstop in Saquisilí voor de wekelijkse (vee)markt. Van 9 tot half 10 werden we losgelaten om over de veemarkt te lopen. Daar weer de nodige taferelen aanschouwd en foto's gemaakt. Een aantal uit de groep kwam op het leuke idee Betty te verrassen met wel een heel speciaal kado: een lief klein rossig biggetje; Betty II!!! Bij de bus werd ze overhandigd aan Betty die niet wist hoe ze het had. Eerst dacht ze dat het een grapje was van onze Bob, maar toch bleek al snel dat dit een heus kado was! Maar ja, zo'n big mee in de bus??? Dus Betty de markt op om Betty II weer van de hand te doen. Er werd even gezocht voor een goed tehuis en een redelijke deal voor onze vierpoter en uiteindelijk kwam ze weer terecht bij de mensen waar ze ook van gekocht was. Foto's werden gemaakt en adressen uitgewisseld om op de

hoogte te blijven van het wel en wee van onze Betty II. Het was een korte emotionele ontmoeting/afcheid voor Betty! Na de veemarkt naar de gewone markt, waar we 2 uur lang de tijd kregen om rond te kijken, foto's te maken en inkopen te doen. Er was van alles te vinden en te koop. Sommige etenswaren die voor ons Hollanders niet bestemd zijn, althans wat wij niet gewend zijn te eten. Na het marktgebeuren naar een Hacienda in Lasso om daar de lunch te gebruiken. Dat was allemaal prima verzorgd. Het is een prachtig complex met luxe kamers (ééntje mogen bewonderen) en een mooie omgeving. Volgens mij heeft iedereen heerlijk gegeten. Toen nog ca. 3,5u rijden om in Otavalo te komen. Onderweg werd er aardig gedut en met een aantal tussenstops (plassen, foto's, inkopen) waren we om ca. 18.00u in het hotel Coraza aangekomen.

Albertine

Vrijdag 14 september

Vandaag stond een excursie gepland naar een aantal indianendorpjes. We vertrokken om half negen en we werden in twee groepen opgedeeld. Het was wel indrukwekkend in wat voor slechte omstandigheden mensen moeten werken en leven. Tussen de middag gepicknickt bij een schitterend bergmeer. Hierna nog gestopt bij een dorpje waar leer en andere troep werd verkocht. Nadat één of ander onverlaat de sleutels van Raphaël had ontnomen, reed Jos een stukje met de bus, dit tot ongenoegen van Raphaël. 's Middags nog een dorp bekeken en wat arme indianen die zich bezig hielden met het maken van truien. Nog een kerk gezien met wat gezang van wat meisjes. Naar het hotel gereden na een leerzame dag.

Erwin

Zaterdag 15 en zondag 16 september

Vandaag onze laatste dag in Ecuador. Met een groot deel van de groep ontbeten op het terras van Tabascos met uitzicht over de beroemde toeristische in volle gang zijnde Otavalo markt. Iedereen kon op eigen gelegenheid naar hartelust inkopen doen bij de verschillende kraampjes met handelswaar om zo de laatste dollars uit te geven cq. te verspillen. De markt was zeer kleurrijk met Ecuadorianen in traditionele (Otavalo) klederdracht. Zoals was te verwachten, waren ook de (zeer hardnekkige) bedelaars ruimschoots aanwezig. Tassen vol met wandkleden, vaasjes, panfluiten, sjaals, tafelkleden, beeldjes, regenpijp en andere in Nederland aangekomen vaak overbodige souvenirs rijker, stapten we om 14.00u weer in de bus voor het laatste gedeelte van onze reis naar Quito. Het was alsof we weer thuis kwamen toen we arriveerden bij ons vertrouwde Quito adres. Een aantal ging nog een uurtje salsa(privé)lessen en daarna nog een laatste avondmaal met de hele groep in 'La boca del lobo'. Na een overtuigend Spaans afscheidswoordje van Rachel voor Raphaël en een Nederlandse versie van Albertine voor Betty mét geldbuidel, zijn een aantal nog gaan swingen in een nabijgelegen oververhit salsa café en de rest is terug gegaan naar het hotel. De volgende dag zijn Albertine, Sven, Mathijs, Grad en Bob al vroeg doorgevlogen naar de Galapagos-eilanden, Alexandra en Margreet zijn uitgestapt in Curaçao en de rest van de groep is teruggekeerd in regenachtig en koud Nederland na een goede vlucht. We kunnen terug kijken op een fantastische en indrukwekkende reis, mede te danken aan de goede zorgen en geweldige inzet van Betty en Raphaël!!

Patrick en Jacqueline